

Acharee Mot – Leviticus 16:1 – 18:30

Aliyah 2 – Leviticus 16:18 – 16:24

Deze *aliyah* gaat verder met de beschrijving van *Yom Kippur*, de **Grote Verzoendag**. Op deze dag werd er in het bijzonder verzoening gedaan voor de heilige zaken rond de Tabernakel en de offerdienst en voor de gezamenlijke zonden van het gehele volk. We lezen in deze tweede *aliyah* over de **verzoening** van het **Brandofferaltaar**. Kennelijk was dit nodig. Het Brandofferaltaar raakte gaandeweg verontreinigd, net als alle andere heilige zaken van de Tabernakel. Dit had ermee te maken dat de priesterdienst ook door mensen van vlees en bloed werd vervuld. Dit waren mensen met hun **fouten**, gebreken, onreinheden en onheiligheden. Daarom moest het altaar ook verzoend worden.

Nu staat het altaar voor onze toewijding aan de Heer. Op dit altaar offeren wij ons leven aan God. Maar zelfs onze toewijding aan de Heer is nooit volkomen. Hoe wij onszelf ook opofferen aan de Heer en ten dienste stellen van de Heer, wij zullen daarin altijd **onvolkomen** zijn. Onze toewijding is niet perfect, ons karakter is niet perfect en onze daden zijn niet perfect. Er zit altijd een dubbelheid in onze **daden en toewijding** aan de Heer. Onvermijdelijk zit er een stukje egoïsme bij en spelen er ook vleeselijke verlangens mee, die niet bij God vandaan komen. Daarom moeten ook onze daden, die wij voor de Heer doen, verzoend worden.

Wij zijn allemaal als priesters in Gods dienst geroepen. Maar onze priesterdienst brengt verontreiniging met zich mee. Het is goed om je daarvan bewust te zijn. Dit helpt om een **nederige houding** aan te nemen. En dit brengt ons tot het gebed: 'Heer, verzoen onze toewijding en dienst aan U. Wilt U onze daden welgevallig maken, zodat ze aanvaardbaar zijn voor U.'

God is perfect en alleen perfecte daden kunnen de proef van zijn heiligheid doorstaan. Gelukkig is Gods genade er. Door het offer van Yeshua worden onze daden verzoend en geheiligd, zodat ze de proef van Gods heiligheid kunnen doorstaan. Zo kunnen onze gebrekkige daden door God in liefde en welwillendheid aanvaard worden. Al onze werken zullen **gelouterd** en gereinigd worden door Gods vuur. We kunnen hierover bijvoorbeeld lezen in 1 Korinthe 3:13. Het vuur op Gods oordeelsdag zal laten zien wat er overeind blijft van onze daden en de slechte intenties en zaken daaruit wegbranden. Zo reinigt God onze daden.

Maar ook voordat de oordeelsdag is aangebroken, is het al goed om je daden te laten verzoenen door God. Yeshua kan onze daden verzoenen en ook **aanvullen** wat daarin nog **ontbreekt**. Paulus schrijft in 1 Thessalonicenzen 3:10: *Wij bidden nacht en dag meer dan overvloedig om uw gezicht te mogen zien en om aan te vullen wat aan uw geloof ontbreekt*. Kennelijk kan ons geloof in bepaalde opzichten aanvulling nodig hebben. Daar kunnen we elkaar bij helpen, maar bovenal hebben we daar Gods hulp bij nodig. Daarom schrijft Paulus ook verder in vers 12: *En ú moge de Heer doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen...*

Het is uiteindelijk **God Zelf** die de **goede daden** in ons bewerkt. Hij bereidt de goede werken voor, Hij geeft ons de wil en de bereidheid om daarin te wandelen en Hij werkt de goede werken vervolgens ook in ons uit. Dit kunnen we lezen in Efeze 2:10: *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Yeshua HaMashiach om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.* En in Filippenzen 2:13: *want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar zijn welbehagen.*

Dit laat zien dat wij in onze handel en wandel compleet **afhankelijk** zijn van God. Dit heeft Yeshua ook gezegd met andere woorden. Hij zei tegen zijn leerlingen in Johannes 15:5: *Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.* Wij kunnen alleen goede werken doen, doordat Yeshua door ons heen werkt.

Nu is het voor iedereen duidelijk, denk ik, dat Yeshua niet de volledige ruimte in ons leven krijgt. **We kunnen altijd groeien** in het meer ruimte geven aan Yeshua en het meer sterven aan onszelf. Zelfs de apostelen Paulus en Petrus maakten ruzie, kunnen we lezen in Galaten 2:14. Ook zij waren niet perfect. Zij waren ook mensen van vlees en bloed. Ook hun daden hadden verzoening nodig.

Het is goed om dit te beseffen, zodat we in een nederige en afhankelijke houding van God blijven leven. **God is niet de God van de helden, maar God is de God van gewone mensen van vlees en bloed.** Als wij proberen geloofshelden te zijn, dan steunen we op onze eigen kracht en zullen we zeer waarschijnlijk onderuit gaan. Maar als wij weten dat wij falende mensen zijn, die gebrekkige pogingen doen om God te volgen, dan mogen wij door Gods genade Hem dienen en daarin gaandeweg groeien. Het is Gods werk, niet ons werk. En als wij falen, faalt Hij niet. Mag deze wetenschap ons genoeg zijn...

We zien in deze *aliyah* ook dat Aäron zijn handen op de levende geitenbok moet leggen en vervolgens de **zonden** van het volk over deze bok moet belijden. Kennelijk moesten deze zonden openlijk en **hardop uitgesproken** worden, om er verzoening voor te kunnen doen. Heel concreet werden alle misstappen en zonden één voor één hardop beleden en op de bok gelegd. Daarna werd deze bok de woestijn in gestuurd om daar te sterven.

Schuldbelijdenis is belangrijk, anders kan er geen verzoening gedaan worden. In het Nieuwe Testament wordt dit nog eens onderstreept. In Jakobus 5:16 staat dat de zonden aan elkaar beleden moeten worden. Ook in 1 Johannes 1:8-9 wordt schuldbelijdenis als voorwaarde gesteld voor vergeving en verzoening: *Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons. Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.*

Maak dit ook **concreet** in je eigen leven. Spreek je zonden hardop en expliciet uit naar God. En als je een ander kwaad hebt aangedaan, spreek dat dan naar die persoon uit. Houd het niet vaag, met bewoordingen als: 'Ik ben een zondaar, ik ben zo slecht en Heer, vergeef mij al mijn zonden'. Wat maakt jou dan zo slecht? Welke verkeerde dingen doe je, denk je, voel je en leven er in jou? Als je dit concreet belijdt, kun je ermee afrekenen.

En als je dan een **zonde vergeet**? Ben je dan niet vergeven? In de Thora is sprake van zonden, die willens en wetens gedaan werden en van zonden, die onwetend gedaan werden. En voor beiden werd verzoening gedaan. In het laatste geval konden deze zonden niet beleden worden. Toch werden deze zonden verzoend.

Sowieso geloof ik, dat als we ons **vertrouwen op Yeshua** stellen, dan hebben we in principe **volledige vergeving** ontvangen. Alleen mogen we dit dag aan dag **toepassen** op iedere concrete misstap. Dit laatste doen we niet zozeer om ons eeuwig heil veilig te stellen, maar wel om de **negatieve gevolgen** van de zonden uit ons leven weg te nemen. Zolang er niet beleden of niet verzoende zonden in ons leven zijn, brengt dit scheiding tussen God en jou en levert dit geestelijke narigheid op. Laten we de zonden uit ons leven wegdoen, zodat we zuiver en rein met God kunnen wandelen.

Vervolgens lezen we in deze *aliyah* dat de bok naar een eenzame plaats moet worden gebracht, door een *ish itie* (אִישׁ אֶתִּי). Letterlijk betekent dit door **'een tijdige man'**. Dit kan betekenen dat deze man er op de juiste tijd is of er klaar voor is om de bok weg te brengen. Het kan ook betekenen dat dit om een **toevallige voorbijganger** gaat, die juist op dat tijdstip voorbij kwam lopen.

Dit is wel bijzonder, want waarom zou de bok door een tijdige man of een toevallige voorbijganger naar de wildernis gebracht moeten worden? Waarom wordt er niet gewoon gezegd dat deze bok door een priester naar de wildernis gebracht moest worden? Ik denk dat hier iets bijzonders achter zit. En we kunnen dit op het spoor komen als we nadenken over de kruisiging van **Yeshua op Golgotha**.

Yeshua ging op weg om gekruisigd te worden, buiten de muren van Jeruzalem. Hij verliet de bewoonde wereld om op een eenzame en vervloekte plaats te sterven. Maar op het moment dat Hij Jeruzalem verliet, met zijn kruis op zijn rug, gebeurde er iets bijzonders. Yeshua kon het kruis niet langer dragen en Hij viel. Op dat moment hielden de Romeinse soldaten een **toevallige voorbijganger** staande, dit was **Simon van Cyrene**. Hij moest het kruis van Yeshua naar Golgotha dragen.¹ Dus ook Yeshua's kruis werd door een toevallige voorbijganger de wildernis in gedragen.

We zien hier een contrast. Er zijn twee geitenbokken. De ene wordt geofferd in de Tempel. De andere wordt de wildernis in gezonden. De eerste komen we tegen in Genesis 22 bij het **offer van Izak**. Daar is de man Izak, die het hout voor het offer draagt, niet de toevallige voorbijganger, maar is **de bok** de **'toevallige voorbijganger'**, die met zijn horens in een struik blijft zitten. Deze bok wordt op de berg van de Heer geofferd, namelijk op de berg Moria, waar later de Tempel op gebouwd werd.

Zo kunnen wij allemaal op een zeker moment **Yeshua** als een 'toevallige voorbijganger' ons leven binnen zien komen. Hij offerde Zichzelf voor ons bij God, zodat wij vrijuit zouden gaan. En dit goede nieuws komt onverdiend en **uit genade op ons pad...**

---

¹ Markus 15:21.

De tweede bok komen we tegen, wanneer **Yeshua** Jeruzalem verlaat om naar **Golgotha** toe te gaan. Zijn kruis (het hout voor zijn offer) werd wel door een toevallige voorbijganger gedragen, namelijk Simon van Cyrene. Hier was Yeshua niet de toevallige voorbijganger, maar Hij was Zelf de **bestemde bok**, die in de **wildernis** moest sterven. Zijn kruis wordt door anderen de wildernis ingedragen.

Wat heeft dit ons dan te zeggen? Wel, **ook wij zijn kruisdragers**, als wij Yeshua gaan volgen. Yeshua heeft namelijk gezegd tegen zijn leerlingen in Lukas 9:23-24:

Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven wil behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven verliezen zal omwille van Mij, die zal het behouden.

Wij zijn de kruisdragers, die het kruis van Yeshua de wereld indragen. Het evangelie van Yeshua wordt door **toevallige voorbijgangers** verder de wereld in gedragen. Wij zijn geroepen om **'tijdige mannen en vrouwen'** te zijn. Dit gebeurt niet op ons eigen initiatief. God zal ervoor zorgen dat wij op de juiste tijd op de juiste plek zijn om zijn evangelie verder te verspreiden, tot in de meest afgelegen plaatsen en wildernissen.

Net als bij Simon van Cyrene, gaat dit **vaak noodgedwongen**. We lezen bijvoorbeeld in Handelingen 8 dat er een zware vervolging uitbreekt tegen de gelovigen in Jeruzalem. Daardoor raakten zij verspreid over Judea en Samaria. Maar vervolgens begonnen zij daar het evangelie te delen. De **vervolging betekende groei** voor het Koninkrijk van God. En zo zien we het steeds weer gebeuren. Het bloed van de martelaren is het zaad van Gods Kerk, wordt er wel gezegd. Wij worden geroepen om nederig ons kruis op ons te nemen en ons over te geven aan Gods leiding. Hij zal ervoor zorgen dat wij 'tijdige mannen en vrouwen' worden, die het evangelie verder kunnen verspreiden.

Opnieuw zien we in dit beeld, dat God niet de God van de helden is. God is de God van **alledaagse mensen**, van toevallige voorbijgangers. God zorgt ervoor dat zij op de juiste tijd op de juiste plaats zijn. Hier kiezen zij nauwelijks zelf voor, want net als Simon van Cyrene worden zij bedwongen om het kruis naar een bepaalde plaats te dragen. De enige keuze die wij hebben is: **willen we Yeshua's kruis op ons nemen** of weigeren we dat? Als we ons leven loslaten, dan zullen we het behouden, zegt Yeshua. Als wij de nederige keuze maken om ons leven op te geven voor de Heer, dan maakt God ons tot 'tijdige mensen' die het kruis de wereld indragen. Dan kan Hij ons krachtig gebruiken.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Onze toewijding en goede daden zijn gebrekkig en hebben verzoening nodig
2. God kan in ons geloof aanvullen, wat ons nog ontbreekt
3. God is geen God van helden, maar van alledaagse mensen
4. Schuldbelijdenis is noodzakelijk om vergeving en verzoening te ontvangen
5. Wij zijn geroepen om Yeshua's kruis de wereld in te dragen
6. God maakt ons van toevallige voorbijgangers tot 'tijdige mensen'